

For det andet kan der ske fritagelse af kommuner, der har en indvandrerandel på mindst 4 procent.

For det tredje kan kommuner, der ikke findes egnede til bosættelse af flygtninge, fritages. Det vil især dreje sig om kommuner, hvor det vil være vanskeligt for flygtningene at få uddannelse og beskæftigelse.

For det fjerde kan der ske fritagelse af kommuner, hvor der midlertidigt ikke er behov for bosættelse af flygtninge. Det vil typisk dreje sig om kommuner, der ikke ligger inden for en rimelig afstand fra et af Dansk Flygtningehjælps lokale integrationscentre. Af hensyn til den praktiske tilrettelæggelse af integrationsarbejdet vil det ikke være hensigtsmæssigt at bosætte flygtninge i sådanne kommuner.

Det forudsættes, at fritagelser efter de to sidstnævnte bestemmelser sker efter samråd med Dansk Flygtningehjælp.

Kommuner, der skal stille boliger til rådighed, skal stille så mange boliger til rådighed, at der hver måned kan boligplaceres én flygtning pr. påbegyndt 7.000 indbyggere.

Kommunen har flere muligheder for at fremskaffe boligerne. For det første kan den bruge kommunens egne beboelsesejendomme. For det andet kan den beslutte, at ejere af større private udlejningsejendomme skal stille lejligheder til rådighed efter lovforslagets kapitel 3. For det tredje kan kommunen i henhold til lov om boligbyggeri beslutte, at indtil 25 procent af de ledige lejligheder i almennyttige afdelinger skal stilles til rådighed. For det fjerde kan kommunen benytte lovforslagets kapitel 4 om køb af enfamilieshuse, der anvendes til ungdomsboliger for flygtninge og andre unge.

Boligerne skal efter forslaget stilles til rådighed for Dansk Flygtningehjælp. Boligerne udlejes til flygtningene på normale vilkår. Der oprettes en normal lejekontrakt mellem udlejeren og flygtningen.

Hvis kommuner med et samlet indbyggertal svarende til halvdelen af hele landets befolkning omfattes af forpligtelsen, vil der kunne fremskaffes boligtilbud til ca. 400 flygtninge om måneden.

Det forudsættes, at der fortsat vil kunne boligplaceres et betydeligt antal flygtninge i de kommuner, der ikke vil blive omfattet af ordningen.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at mange kommuner vil gå mere aktivt ind i arbejdet med at fremskaffe boliger til flygtningene, hvis de ved, at også nabokommunerne er forpligtede til at gøre en indsats.

7. Fremskaffelse af boliger i private udlejningsejendomme

Efter lovforslagets *kapitel 3* kan kommunalbestyrelsen beslutte, at ejere af private udlejningsejendomme skal stille ledige lejligheder til rådighed for kommunen til bosættelse af flygtninge.

En sådan ordning vil kunne fungere uden væsentlige problemer i større, professionelt drevne ejendomme. Ordningen foreslås derfor begrænset til ejendomme med mere end 12 beboelseslejligheder.

Som hovedregel kan der kun kræves stillet én lejlighed til rådighed i hver ejendom.

For at gøre det muligt hurtigt at fremskaffe et stort antal lejligheder, er det den første lejlighed der bliver ledig efter ordningens indførelse, der skal stilles til rådighed.

I ejendomme med mere end 50 beboelseslejligheder kan kommunalbestyrelsen kræve, at der stilles indtil 3 ledige lejligheder til rådighed.

Hvis en eller flere lejligheder i ejendommen allerede er udlejet til flygtninge, nedsættes udlejers forpligtelse til at stille lejligheder til rådighed tilsvarende.

Når ordningen er indført i en kommune, skal ejere af ejendomme, der er omfattet af ordningen, anmelde alle lejligheder, der bliver ledige, til kommunen.

Kommunen skal så inden 2 uger meddele udlejeren, om lejligheden ønskes anvendt til anvisning.

Hvis lejligheden ønskes anvendt til anvisning, er udlejeren pligtig til at udleje lejligheden til en flygtning eller flygtningefamilie, der anvises af kommunen.

Der oprettes en normal lejekontrakt mellem udlejeren og flygtningen.

Kommunalbestyrelsen kan naturligvis, hvis den ønsker det, indføre mindre vidtgående ordninger end fastsat i loven.

Kommunens mulighed for at pålægge udlejerne en egentlig forpligtelse til at stille ledige lejligheder til rådighed vil formentlig i mange tilfælde kunne motivere udlejerne til at gå ind i et frivilligt og uformelt samarbejde med kommunen, således at en formel anvendelse af lovens regler bliver unødvendig.

8. Indretning af ungdomsboliger for unge flygtninge og andre unge i enfamilieshuse

Efter lovforslagets *kapitel 4* etableres der en ekstraordinær ungdomsboligkvote på 1.000 boligenheder.